

(۳)

نقش و بیان فارسی
تالیف استاد دکتر پرویز خانلری
(متهم)

نویسنده محترم، در بخش دوم کتاب، زیر عنوان «متهم اسم»، پس از تعریف مضاف‌الیه و نوشش آن در ترکیب جمله به صورت «متهم اسم»، اینگونه نتیجه‌گیری کرده‌اند که اسم فقط یا شنوند می‌پذیرد و آن مضاف‌الیه است. در اینجا دو نکته در خور یادآوری است:

نخست آنکه: در ترکیب‌های اضافی، همیشه مضاف‌الیه، متهم اسم (مضاف) نیست و اضافه مشبه به — به مشبه، از این قاعده مستثنی است. یعنی مضاف، متهم است برای مضاف‌الیه.
(رجوع شود به اضافة دکتر محمد معین ص)

به بیان دیگر اضافه تشبیه‌ی
اضافه مشبه، به مشبه به مانند: لب لدل — ابروی کمان
به مشبه به، به مشبه مانند: لدل لب کمان ابرو و در هر حال،
بر دو گونه است:
مشبه به، تمام کننده معنی مشبه است، چه در حال مضاف باشد
و چه در محل مضاف‌الیه.

نداد، لعل لبس بو سه‌ای به صد تلبیس نیافت کام، دل من از او به سدا الحاج،
سرما فرو نیاید، به کمان ابروی کس که درون گوشه‌گیران، زچمن فراغ دارد
دوم آنکه: متهم اسم، به مضاف‌الیه (و در یک مورد مضاف) منحصر نیست. مثل هنگامی که میگوییم:
کاسه‌ای از سفال، کلمه سفال، نه در قالب مضاف‌الیه است و نه صفت بلکه نوعی منم است که
چون به همراه حرف اضافه آمده است آنرا «متهم با واسطه نامیم»
این متهم، نوعی بیان جنس میکند و آنرا به دو صورت میتوان تأویل کرد: یکی اضافه بیانی،
یعنی کاسه سفال و دیگری صفت نسبی یعنی کاسه سفالین.

* آقای مصطفی کامران از دبیران صاحب‌نظر و زرف‌نگر
۱— اصطلاح «متهم با واسطه» را اول بار از آقای دکتر محمد خزانی شنیده‌ام

همچنین ، استاد در بخش نهضت کتاب ، ذیر عنوان «متهم فعل» ، چنین تعریف کرده‌اند: «متهم فعل ، یا، یا چند کامه یا همارتی است که با یکی از حروف اضافه بجمله می‌پیوندد و توضیحی به متهم فعل ، می‌افزاید» سپس ، برای توضیح بیشتر ، مطالعی ، توأم با مثال‌های متعدد ، بدان افروده‌اند که چون در موضوع بحث ماست ، باختصار ، به نقل آن می‌بردازیم:

دھر فعل چه لازم ، چه متعددی ، ممکن است دارای متهم باشد.

ایرج ، به سرعت ، از مدرسه ، به خانه آمد.

مثال برای فعل لازم:

ایرج ، برای استراحت ، در پنج دقیقه ، با دوچرخه ، از مدرسه
به خانه آمد

ایرج ، از کتابخانه ، کتابرا ، در یک دقیقه ، به کلاس آورد

مثال برای فعل متعدد:

ایرج ، از کتابخانه ، کتاب را ، باشتاب ، برای طالعه ، به کلاس
آورد

متهم ، یک معنی اضافی به جمله می‌بخشد . این معنی اضافی ، گاهی زمان و قوع فعل است ، گاهی مکان ، گاهی غرض و منظور ، گاهی ایزار و وسیله ، گاهی چگونگی . در جمله‌های ساده ، کلمات مدرسه و کتابخانه و کلاس متهم مکانی است . کلمات یک دقیقه و پنج دقیقه ، متهم زمانی است . کامه شتاب ، متهم چگونگی است .

کامه شتاب و مطابعه ، متهم غرض و منظور است .

کامه دوچرخه ، متهمی است که وسیله و ایزار را بیان می‌کند .

۱۱. همه جمله‌ها می‌بینید که همیشه پیش از متهم یکی از حروف اضافه قراردارد : از ، به ، با ، در ، برای ، پس نشانه متهم آن است که پیش از آن حرف اضافه‌ای آمده باشد ...

۱۲. این درد هم چند نکته برای خواهند گان ، به ویژه استادان و دیران ادبیات فارسی ، میهم

ا) :

پنکی ، آنکه این نوع متهم مختص فعل نیست و کامات دیگرمانند اسم صفت ... صوت (شبیه - جماد) ایز اینگونه متهم می‌باشد: (کامه‌ای از سفال - مست از باده غرور - خوشابحال تو) دیگر آنکه کلمات دیگری مانند: مفعول بیواسطه - مفعول با واسطه که میتوان آنرا متهم با واسطه یا متهم مفعولی هم نامید - قید - تک رو قیدی ... نزد برایک به گونه‌ای معنی فعل را تمام میکند و ذیر عنوان متهم فعل تنها به متهم با واسطه نمیتوان اکتفا کرد و تعریف مندرج در کتاب جامیم و ماقم نیست .

بنابراین ، برای وجه تمایز بیشتر ، بین این نوع متهم و دیگرمتهم‌ها و نتیجه برای «سهولت تعلیم و تعلم ، به ویژه در کتابهای درسی» هرگاه اینگونه متهم ، متهم با واسطه نامیده می‌شد ، ابهام کامنی ، داشت و از سراحت بیشتری برخوردار بود . همچنین اگر تعریف ، جامع تر و کلی تر می‌بود

خواننده میتوانست ، این گونه متمم را در جمله‌های مختلف ، زودتر بشناسد و یامشکلی کمتر رو برو باشد . و اما تعریف جامع تر :

متمم با واسطه : کلمه، یا کلماتی است که بایکی از حروف اضافه ، معنی اسم — فعل — شبه فعل صفت — قید — را به گونه‌ای تمام میکند .

ضمیر در این کتاب ، از مفعول با واسطه ، بعضی به میان نیامده است و برای خواننده ، روشن نیست که آیا مفعول با واسطه — چون از لحاظ ساختمان ، با متمم با واسطه یکسان است ، در شمار متممها منظور شده یا بطور کلی از نظر نویسنده مردود است و کلمه به همراه حرفی از سروف اضافه ، هیچگاه ، در محل مفعول نمی‌شیند و همه پیشینیان ، به سبب بی اطلاعی ، دچار اشتباه شده‌اند زیرا بین مثالهای ذکر شده زیر عنوان «متمم فعل» ، جمله‌ای که دارای متمم مفعولی باشد دیده نمیشود ، به ویژه تأکید شده : «متمم یک معنی اضافی به جمله می‌بخشد . این معنی اضافی گاهی زمان و قوع فعل است ، گاهی مکان ، گاهی غرض و منظور ، گاهی ابزار و وسیله ، گاهی چنگونگی » ، به بیان دیگر متمم ، مفید معنی نوعی قید است . و در صورت مردود بودن ، در جمله «فر بدون» ، از باغ حسن دیدن کرد ، که در صفحه ۹۹ کتاب به عنوان شاهد مثال آمده است ، کلمه «باغ جز متمم مفعولی» چه نوع متممی میتواند باشد ؟ چون با تعریف مفعول ، مندرج در صفحه ۶۳ همین کتاب مطابقت دارد . «در دستور پنج استاد» که سالهای متعددی در دوره اول دیبرستان تدریس میشد واکنون نیز در برخی دانشکده‌ها و مدارس عالی تدریس میشود و بالنتیجه طبقه تحصیل کرده ، خواه ناخواه ، از این اصطلاح مفهومی در ذهن دارند مفعول با واسطه اینگونه تعریف شده :

«مفعول بواسطه یا (غیر مستقیم) آنست که معنی فعل را بواسطه حرفی از حروف اضافه تمام کند . از همان پرهیز و با نیکان درآمیز» دستور پنج استاد صفحه ۲۵ و این نزدیک به تعریضی است ، که در کتاب مورد بحث ما ، برای متمم آمده .

اینکه کدام تقسیم بندی ، یا نام‌گذاری ، درست است مطرح نیست ولی مسکوت گذاردن آن ، تولید ابهام میکند .

باید گفت که متمم با واسطه از لحاظ ساختمان ، همانند مفعول با واسطه است ، ولی معنای مفعولی ندارد . و به ویژه در جمله‌های فعلی ، مفید معنی نسوعی قید است مگر آنکه ، مفعول با واسطه راهم ، در شمار متممها درآوریم و آنرا متمم مفعولی گوئیم در هر صورت برای تشخیص ، باید به معنی رجوع کرد .

منابع:

- ۱ - دستور زبان فارسی برای دوره اول دیبرستان تألیف دکتر پرویز خانلری
- ۲ - «اضافه» تألیف دکتر محمد معین
- ۳ - دستور پنج استاد .
- ۴ - دستور زبان فارسی تألیف دکتر ع - خمامپور
- ۵ - دستور امروز تألیف دکتر فرشید ورد